

ния-та си, или ще ся отрече отъ тѣхъ; той казалъ да го оставятъ да си помысли. Дали му да си помысли до утринь-тж. Той ся поокопитилъ; на другый день свободно отговорилъ на сбора, и обадилъ наздраво, че си остае на мнѣние-то си доклѣ му не докажатъ съ Св. Писание, че не мысли право. Слѣдъ това напусто прѣдумвали Лютера да ся отрече отъ учение-то си. Противъ желание-то на разпалены-ты католици, царь-тъ устоялъ на думж-тж си, и отпустилъ Лютера да си иде; нѣ обадилъ на народа да знае, че Лютеръ и негови-ти послѣдователи сж расколници.

Кога ся връщаль Лютеръ отъ Вормсъ на пята въ единъ горж го хванжли прѣоблечени въсѣдници. Хора-та, които уловили Лютера были пратени отъ неговый закрыльникъ Фридриха Мждрый, да го скрять отъ врагове-ты му, които искали да го убиятъ. Лютера завели въ единъ укрѣненъ сградъ Вартбургъ, дѣто живѣлъ нѣколко врѣмѣ като рицарь безъ да го знаятъ. Въ това врѣмя той подкачилъ да прѣвожда Библия-тж на нѣмскый языкъ. Между това ся расчюло, че Лютеръ загинялъ. Само най-ближни-ти му приятели знаили, че той е живъ, и добръ кара работж-тж си. Отъ тѣхъ пръвъ былъ Меланхтонъ, учитель на гръцкый языкъ въ Витенбергскый университетъ. Той не приличялъ на Лютера. Лютеръ былъ безстрашенъ, распаленъ и пьргавъ, а Меланхтонъ кроткъ и прѣдпазливъ. Той былъ пд-ученъ отъ Лютера, нѣ го почиталь много, и былъ най-распаленъ неговъ помощникъ.

Утвърждение на прѣобразование-то въ Германиа. На стары години Лютеръ живѣлъ мирно въ Витенбергъ, и подъ закрылство-то на саксонскый курфирсть уряждалъ прѣобразованя-тж (реформатскъ) църквж. Той нарядилъ да ся служи въ църквы-ты на нѣмскый языкъ; отхвърлилъ много богослужебны обряды, и ги замѣнилъ съ молитвж, проповѣдь и съ пѣние божествены пѣсни (имни). Лютеръ махнжлъ калугерство-то и неженение-то на духовенство-то, и самъ далъ примѣръ на това: той ся раскалугерилъ и ся оженилъ